

Dixie
Confederacy Of The Friends Of Southern Rock
Bruntál, Czech republic

Twenty
Years
Remember
Freebird

Ronnie Van Zant
Steve Gaines, Cassie Gaines, Dean Kilpatrick
+1977-1997
Allen Collins
+1990

& Southern By The Grace Of God &

Spolek přátel jižanského rocku

D i x i e

Informace členům a příznivcům

17.

Bruntál
září 1997

6. - 8. června VELKÝ KONGRES 1997

Termínová změna se kupodivu povedla, po dlouhé době celé tři dny sluníčko nejen svítilo, ale přímo peklo. To významně ovlivnilo krásu a sílu žízně. I když jsme si mysleli, že piva bude dost a bourbon vystačí, přikupovali jsme půlku v baru. Proviantní šéf Jožin musel vyjet na svatbu, ale dostatek milovníků zrádla v našich řadách zaručil bezchybné vyvařování. Obzvláště je nutno pochválit umění Stříbrného orla. Velmi žertovnou chvilkou bylo nasedání české delegace do Satanova Opla. Tady opravdu platí Michalovo heslo "Sardinka navíc a plechovka praskne". Mirek Vidlička dodal tak kvalitní aparát, že pocelé chalupě drnčely dveře a příští rok proto bude vyhlášen noční klid !

/President/

Kongres uložil a schválil:

- členské poplatky na rok 1997 : 200,- Kč se splatností do 30.11.1997
- členské poplatky na rok 1998: 300,- Kč se splatností do Kongresu 98
- zpracovat databázi členů a hudebních titulů v držení členů

volbu presidenta, rady a revizora:

President:	Pavel Hartl
Místopresident:	František Halíček
člen:	Zen Syrový
člen:	Michael Janík
pokladník:	Jaroslav Zlámal
revizor:	Josef Kníže /nejstarší hlava a "poslední slovo"/

Postřehy z ROHO:

- "Přesně si to pamatuji, jak jsem seděl se Satanem u stolu v kuchyni a mluvili jsme o lodích, jak to bylo ráno, odpoledne, nebo večer." Michal
- Satan opět přednesl hluboce sebekritický projev, letos ho ale nedokončil, usnul v půlce slova. Další jednání rušil chrápáním.
- "Satan je dílo Boží." Mňaugliš
- "Mám už padesát, tak jsem se musel přijet podívat, nevím, jestli to ještě někdy stihnu." Roztocký Olin

Novým nadějným čekatelem je Miloš "Palič"Koutný, líhopalník a státní degustátor - přespólní pánové, v Bruntále pijeme pod státním dozorem !

/P.H./

1. - 3. srpna MŇAUGLIŠ LAND 1997

Jednou takhle z jara ve Westernu napadlo Frantu s Mňauglišem, že by nebylo špatné udělat akci pro děcka, obnovit dětské ROHO. Po pečlivých přípravách a schůzích v hospodě "U repoušů" nastal den D a počali jsme se sjíždět do Karlova na Mňauglišovu chatu která nás vítala vlající vlajkou konfederace. Počasí sice v pátek vypadalo pod psa, děcka se tvářila udiveně, že mají nástup pod vlajkou při Sweet Home Alabama, ale věci dostaly rychle svůj řád. Dvanáct dětí, sedm dospělých - děti opékaly buřty a pily čaj, dospělí opékali buřty a pili pivo a rum (rum Made in Palič). Děti rozkoukanější, rozvernější - štěbetání, smích, pobíhání, práskání kapslí. Sobota nás přivítala počasím jako z katalogu od Fishera. Po snídani děcka pod vedením zkušených veteránů Franty se Stříbrným orlem vyrazili na hřiby a tak jsme s Paličem nastoupili službu v kuchyni, která díky rumu byla velice příjemná. Po obědě bojová hra - děcka to chytlo, závodila jako o duši. Večer makrely připravené Mňauglišem a ražniči od Stříbrného orla - no comment, to se jedlo samo, oheň dlouho do noci (malá děcka v posteli, velká u televize - Franta taky u televize, přitom u ohně byl bourbon!). Neděle už byla předodjezdová, uklízelo se, Franta připravil houbovou smaženici, Stříbrný orel udělal ještě jedno ražniči a pak se jelo domů, děcka ani nechtěla.

Poučení pro příště - pouze s dětmi, bez ženských!

- děcka se nebudou jenom bavit, ale budou taky něco dělat!

/M.J./

HŘMĚNÍN - Mlýn 28.června 1997

Všichni něco měli a tak jsem vyrazil do rodných Čech sám s mladou. Vyjel jsem hned ráno a natáhl to přes Libereckou kompakturnu s mezipřistáním u Tomáše. Hřměnín je malá vesnička zastrčená mezi Sobotkou a Jičínem, ale od Sobotky cestu lemovaly směrníky s vlajkou s hvězdami v úhlopříčném kříži. Za vesnicí stojí velký starý mlýn s rozlehlým dvorem na kterém stojí samozřejmě obrovská stodola, do které je vestavěno pódium. Lepší už to asi nikde nemůže být. A přijeli psi ze starých časů - mistr Bultas s Miki Vojnarem, Honza Baloun Folta, změkl jsem z Mastného, Vědec, Satan se Zenem, Otto Smolík /Hogo/ a hromada dalších.

Až v osm hodin večer akci rozjela normálním bigbitem mladoboleslavská kapela Spolek pana pořadatele M.B.A. Band už nemá ve svých řadách toho velmi rozložitého kytaristu /byl ale přítomen/. Od Valmezu, kdy jsem je slyšel naposledy mi připadali sehraňější a pohodovější. Už jsem několikrát psal, že recenzovat GENERAL LEE je zbytečné omílání již napsaného, nemá to chybu. S divným pocitem jsem koukal na Zdeňka Šikýře, který hrál svojí předposlední hru. Doufám, že Zdeňka s G.L. ještě někdy příležitostně uvidím. A přeji mu, ať se mu ve studiu daří dobrá muzika a kutálejí se peníčky. Jó, málem bych nepřipomenul, že Generálové hráli pár nových výborných věcí. A díky zvukaři jsem perfektně slyšel Čádovu basu, ale bídně kytary - všechny tři.

S otevřenou hubou jsem čučel na projekt Milana Fibigera OHNIVÁ VODA. Očekával jsem nějaký odvar G.L. a spařil jsem si hubu. Je to Jih jako řemen, ale není to lynrdovská muzika. Je z toho cítit vliv A.R.S., A.B.B., Ozarků, Outlaws ale to není vůbec důležitý. Je to hlavně jiný než je tady většinou ke slyšení. Mimo Milana dvě známé tváře - Roman Kosina /M.B.A. Band/ a Lud'a Sedláček /ex. G.L./, který přijel se svojí mladou a úplně čerstvou manželkou. Milanovi v uniformě texasského zuáva sekundovali samozřejmě další dvě kytary. Výborné vlastní skladby s českými texty a oplodňovák, u kterého vlhne oko. A takové já rád. Doufám, že pálenka nevyprchá a bude stářím přibírat na síle. Miluji D.Bettse a když jsem zavřel oči, objevovala se mi na pravé straně pódia ta známá vychrtlá postava. No, byl jsem po hře Milanovi pográtulovat a poděkovat.

Závěr obstarala Pakáž, není to Jih, ale bigbitu natlačili hromadu, lidi křepčili a dobře se bavili. A o to přece jde. Abych ale jenom nechválil, piva bylo dost, ale nemít tradiční svačinu, posel bych i s kamarády hladem. Když pořadatelé zajistí jenom buřty, vydělají a ještě se zavděčí. Vstupné totiž neodpovídalo porci muziky - ke chvále pořadatelů směrem dolů. Doporučuji ke zvážení posunout začátek akce - tedy vystoupení kapel už do odpoledních hodin. Příští rok musíme sladit termíny tak, aby jsme si neleželi do zelí a peněženek. Mlýn považuji za prvořadou akci, která by se měla stát Mekkou každého "pravověrného". Romane, díky !

/P.H./

SVOJANOV - Svojanovská hláska 8. - 10. 8. 1997 Z jiného soudku

Kdysi, asi před patnácti roky jsem si vykoledoval pískot diváků a pohrdání ortodoxních folkařů prohlášením, že folkaři jsou bigbiti, kteří nemají na elektriku. Těší mě, že na má slova došlo. Tolik nárezu za tři dny jsem už dlouho nezažil. Jaroslav Matějů, Michal Braxatoris, Echolama, Pink Folk, Vlasta Redl ale už i Bokomara a Slávek Janoušek jsou elektrika jako řemen. A řura dalších, kteří na hradním nádvoří od pátečního podvečera do nedělního odpoledne vystupovali. Samozřejmě tam bylo několik čistých folkařů, ale poslouchat takového Petra Rímského je balzám a to je ještě excelentní kytarista. CD Cimbál Classic si Kubík vyžadonil a vůbec toho nelituji. Dobře, že mě doma zase k cestě na Svojanov ukecali, jako vloni a jako příští rok.

Byly to tři dny muziky a pohody. Krásné počasí, dobré týlové zabezpečení, spaní na hradě nebo na louce /hrady já rád/ a furt lítaly meteority. Ať nám všem přinesou štěstí.

/P.H./

6. 7. 1997 Satanovy narozeniny, 40. Roztoky u Prahy

Vyjeli jsme s Frantou z Bruntálu v 6:00 a začali jsme stylově. Po třiceti km cesty jsem v lese za Rýmařovem urazil o ležící strom na cestě zpětné zrcátko na bavoru, škoda 3 000 Kč. Do Roztok jsme dorazili v 10:00 a hospoda, kde se akce konala byla nalezena na první pokus. Satan měl velkou radost, byli jsme první z hostů, přijeli jsme sice z největší dálky, ale nejdřív. Na ohni se už peklo sele, pivo bylo roztočené a nálada výborná. Počasí jsme měli krásně slunečné a přátelé se postupně scházeli. V jedenáct odjel Satan pro manželku a po jeho odjezdu jsme s hrůzou zjistili, že sele které se tak krásně peklo je zkažené, smradlavé ba shnilé. Telefonem se podařilo zajistit druhé, import z Moravy. Když se Satan po dvanácté vrátil a překonal první šok, že prase je v čudu, ani nemrk sedl do auta a jel pro druhé. Postupně přicházeli další kámoši, pila se kořalka, jedly se chlebičky, jednohubky a společnost nám dělala manželka Satanova kamaráda Oldy. Franta postupně vládněl a nechtělo se mu domů. Ve tři přijeli G.L., postavili skrovnou aparaturu, která měla perfektní zvuk a hráli perfektní generálskou muziku. Dopeklo se sele č. 2 a i když byl každý přežraný z chlebiček nenechali jsme ho ležet dlouho ladem. Do našeho odjezdu zahráli Generálové dvě série, děvčata byla přítulnější a Franta se stal nejládnější. Cestou zpět jsem kupoval kočku a musel si zajet 60 km i když to bylo asi kilometr od Roztok. Bohužel na druhém břehu Vltavy, přívoz nebyl a most až v Praze. Jeli jsme v dešti, stromy ve větru ohnuté skoro do pravého úhlu, ale jinak bez problémů. Akorát po Frantovi lezla kočka a proto nespal.

/Stříbrný orel/

10 let Valašského vojvody, Rožnov p. Radhoštěm, hospoda Na Písečné, 19. 4. 1997

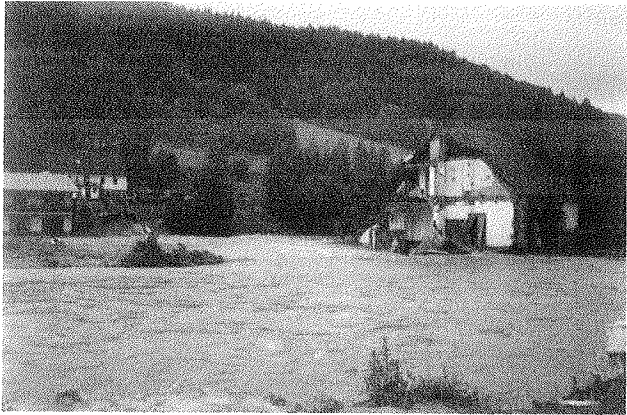
Když nás ti Valaši tak pěkně pozvali, nemohli jsme odolat, abychom se do Rožnova nejeli podívat a poslechnout si muziku. První chvíle po příjezdu ale srdečnosti pozvání vůbec neodpovídaly. Vyhazovač u vchodu na nás hleděl jako na něco nepěkného v kleci, řekl, "je vyprodáno" a tvářil se, že je mu jedno, že naše vstupenky má u sebe Tašunka. Když jsme se potom ještě dověděli, že nemáme místa u jednoho stolu, začali toho mít někteří dost a například Franta přemýšlel kdy jede vlak. Toto však netrvalo dlouho, Tašunka vše vyřešil s valašským nadhledem, společný stůl pro nás byl, pěkně v rožku, v klidu, rozvinuly se vlajky, objednáno se pivo, bašta ... , prostě, pohoda vánek a Pepa Kulatý byl rád, že tam má presidenta a jeho partu z Bruntálu. Jako první to rozbalila zatím poslední reinkarnace původního Val. vojvody nazvaná STETSON CITY. Hrají southern, ale kapela se teprve dává dohromady. Staříček, Vikomt a za bicíma, už jenom hostující, Tašunka. Zvláštní pocit - dvojčata Mičolovi sedící na parapetu okna a pouze se dívající. Po S.C. nastoupil oslavenec, VALAŠSKÝ VOJVODA. Výše jmenovaní, spolu s dvojčaty, ogarský bigbít, nálada výborná. Závěr akce obstarala mediálně nejúspěšnější varianta kapely, STETSON. Vystoupení začalo záznamem vysílání rádia Attack oznamující vítězství Stetsonu v hitparádě této stanice. Southern rock Made in Valachia se poslouchal dobře a tak mi ani nevadilo, že do sebe liju (coby řidič) asi páté nealkoholické pivo a na něco lepšího si můžu nechat zajít chuť. Bohužel i sebelepší jednou končí a tak když kluci dohráli, Staříček Goláš šel léčit chřipku, někteří z nás se díky podvojnému účetnictví dopočítali piv, sedlo se do aut a jelo se domů.

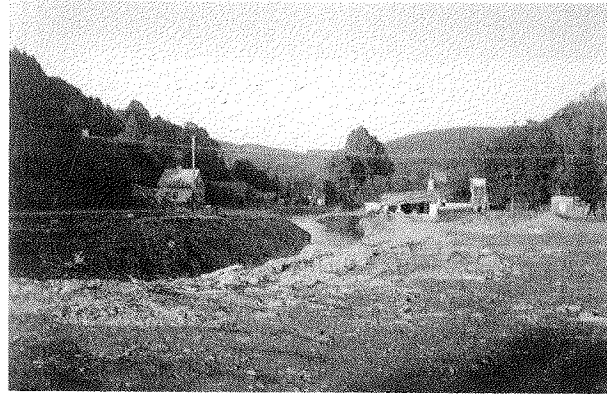
/M.J/

HOLČOVICE - velká voda .

Děkuji za sebe a ostatní kamarády tady v Sudetech za vaši starostlivost o naše osudy v době povodní. Bruntál byl v pohodě, voda zůstala na chlup v korytě, Krnov ale plaval , po náměstí jezdily čluny. Čičovo oblíbená hospoda je na té vyšší části náměstí a voda jí nezasáhla. Holčovice byly často presentovány TV, není to tam veselé, ale ani nejhorší, jak se často tvrdilo. Jen sem měli redaktoři vzduchem a později i po cestě častější přístup než třeba do Vrbna p.Pr. Říčka zalila celé údolí, změnila koryto, zcela zlikvidovala šest domů, asi deset jich bude zbouráno a asi třicet je poškozeno. Voda proletěla a zůstala spoušť, dole v rovinách ale stála a smrděla a vesnice jsou velkým smetištěm splachů z vyšších poloh. Tak třeba dopadly vám známé Brantice. Holčovice byly zcela bez spojení a tak mě tam vykopli z vrtulníku, "máš tam chalupu, tak se starej". O mém a později i Šovajzovo působení v Údolí dutých hlav až někdy ústně u piva. Chalupa stojí, ale nemyslete si, že to je proto, že je na kopci ! Jen jsem měl štěstí - nebo smůlu, jak to kdy beru. Potok před chalupou je v plném profilu plný štěrku, panelová cesta na dvou místech v deseti metrových úsecích zmizela. Pod Olinem Zelinkou si potok udělal koryto v cestě a ta až na kopec úplně zmizela. Za plotem chalupy byla polní cesta, dnes je tam koryto hluboké jeden až čtyři metry. Tento nový potok si hledal cestu přes zahradu, ale ten vetčný plot udržel první příval kamenů, tok se vrátil zpět a minul zahradu. Přes plaňky protékla voda jen se štěrkem a blátem, namočilo to chalupu a protéklo pod dveřmi. Pokud mi nejbne a chalupu neprodám, je kde se zase sejít.

Holčovice 9. 7. 1997 v 5:30

Střed obce 21. 9. 1997

/Pavel Hartl/

Z dopisu libereckýho Tomáše.

U příležitosti mezinárodního hudebního veletrhu **Muzika 97** se po celou dobu jeho trvání v areálu pražského výstaviště hrálo na Křížíkově fontáně.

Měl jsem to štěstí být u toho v neděli 21. 9.; bohužel jsem nestihl začátek a tím i zřejmě největší překvapení - mám na mysli slovenskou trojku která se zove **Dorian Gray** - dle přítomného Jindry Vobořila se jednalo o syrovou kytarovou nářez se zpěvem ne nepodobným Medlockovi z Blackfoot. Jak už jsem řekl, nemůžu posoudit, přišel jsem pozdě. Každopádně nebude na škodu zvýšit ostražitost, pokud by se v akčním rádiu kohokoliv z nás vystoupení týchle party objevilo.

Poté následovali **Little Big Company** - moderní elektrická country asi tak ve stylu Věry Martinové, včetně pohledné zpěvačky. Muzika která asi nikoho neurazí; víc nevím, co bych řekl.

Pokračoval jako vždy pohodový **Jindra a Los Vobos**, z bohatého repertoáru zazněly jak věci z "Černé díry", tak i několik klasických pecek, které se snad (alespoň mě) nikdy neoposlouchají. Jenom škoda, že díky Jindrově vytížení v Ježíšovi je tahle parta tak málo k vidění a hlavně slyšení.

Program pokračoval dál s kapelou **Chinaski** (novým idolem -náctiletých holek, alespoň u nás v Liberci). Její první album je docela svěží nekomplikovaný bigboš; právě v těchto dnech vyšlou novinku jsem zatím sice neslyšel, ale soudě podle z ní předvedených věcí asi prvotinu nepředstihne; nové písničky jakoby nějak postrádaly ten původní šmrnc. Příjemné nedělní odpoledne uzavírali **General Lee** se svým standartním (tedy dobrým) vystoupením. Jedinou změnou (pro mě přespolního) byl neznámý mladý muž na postu kytary Zdeňka Šikýře. Vzhledem k tomu, že nejsem muzikant, nemůžu fundovaně posoudit jeho hru, ale jako Šikýřův nástupce to nebude mít asi dvakrát jednoduché. Tolik tedy k jedné docela vydařené neděli; k perfektnímu počasí přičítám i tu skutečnost, že se jednalo o doprovodnou akci k hudebnímu veletrhu - tudíž zvuk z instalovaného aparátu (vystavovaný exponát ?) byl na naše poměry nadprůměrný.

Chtěl bych se ještě zmínit o jednom koncertu, který sice z jihem nemá nic společného, ale byl jsem z něho nadšeněj. Necelý týden po výše popisované události, téměř na stejném místě (malá sportovní hala) koncertoval jeden z idolů mého mládí - **Uriah Heep**. Stalo se tak, jestli se nepletu, deset let po jejich české premiéře.

Slušně zaplněná hala, perfektní zvuk, nadšené různorodé publikum snad všech věkových kategorií (od dítek školou povinných přes metalovou omladinu až po prošeďivělé máničky - vedle mě se velice dobře bavil pán v důchodovém věku o dost starší než můj táta) a hlavně výborná muzika. většina z nás se samozřejmě dočkala notoricky známé klasiky (July Morning, Gypsy, v posledním přídavku nemohla chybět Lady in Black a Easy Livin'); nutno ale přiznat, že i novější věci zněly více než dobře.

Byl jsem poměrně blízko pódia a tak můžu říct, že co se vizáže samotných muzikantů týče je čas opravdu neúprosný; akorát kytarista Mick Box vypadá pořád stejně. Vystoupení probíhalo v naprosté pohodě a na kapele bylo vidět, že je to (i po těch letech) stále baví, tedy žádnéj vopruz, jakého jsme někdy svědky i u podstatně mladších kapel.

Sečteno a podtrženo - jak už jsem řekl - naprostá pohoda na jevišti i pod ním. A pokud by vám snad někdo něco vyprávěl o unýlých důchodcích, nevěřte mu - ten člověk tam zřejmě nebyl.

/Tomáš Hellmich/

Sestava General Lee - léto - podzim - 97

Dominik Wallenfels - lead vocal, harmonica, percussion
Vít Havlíček - guitar, background vocal
Jiří Hruběš - guitar
Omar Khaouaj - guitar
Václav Čáda Růžička - bass guitar
Milan Milata - drums, percussion

Rotor

Letos na podzim snad dojde k natočení alba Rotoru. Jindříšek Všetečka to udělá chytře - nebude se dohadovat s nějakými podvodníkama a vydá si to sám za své peníze, který si jako řezník a velkouzenář našetřil. Je to sice pořád stejnej tancovačkovej Rotor, ale mě se ty písničky vždycky líbily a pořád mě berou. Zpívá tam staronovej (původní) zpěvák Milan Červenka (barva hlasu trochu do Schellingera), Butcher Všetečka je vedoucí a kytarista (zručnej a jižně stylovej), basa = osvědčený motor Joska Hampel, bicí = básník Standa Pěkný & šišatec Milan Balcar. Jinak mívaj dvoje klávesy (jedny hraje jeden Američan). Jde jim to pořád dobře a pořád choděj lidi. Na tomhle CD bych měl nějak spolupracovat (něco jako dramaturgie, rady všeho druhu, a tak). To já rád, protože Rotor je banda skvělých lidí, se kterejma jsem zažil už tolik, a navyvával se už tolik skopičín, a ty písničky znám nazpaměť, a líběj se mi.

/Zen/

**** CD RECENZE ****

LYNYRD SKYNYRD - Twenty

SPV 1997

Praha, květen 1997. U Zena v CD poprvé Twenty, u stolu Zen, Dominik Wallenfels, Vít Havlíček, Milan Fibiger a já. A ženské. A marné čekání, kdy to konečně přijde. A ten první večer nic nepřišlo. Není to CD na první poslech. Tvrdil jsem., že L.S. mohou zhudebnit i telefonní seznam, ale po návratu domů jsem místním tvrdil, že to není to pravé a očekávané. Jsem vůl, bylo třeba si to narvat do palice. Je to holt jiný, jsou tam taky noví lidé a není sedmdesátýsedmý. Thomassona bych raději viděl v Outlaws a Medlocka někde v prdeli. /Příznávám, After The Reign 94 pod hlavičkou Blackfoot není vůbec špatná věc/. Vzpomínkou na dávné časy je "Travelin' Man", Ronnieho hlas z L.P. One More From The Road je zmixován se zvukem současných L.S. Dobrým zvukem! Kdysi jsem na diskotékách týral omladinu "On the Hunt", dneska bych do nich rval "Never Too Late" a hlavně "O.R.R.". To je nářez jaký miluji, tancovat se na to nedá, ale nepusťte jim to! Hitem asi bude "Home Is Where The Heart Is", je to chytlavá věc, ale očekával bych něco takového na nových 38 Special. Obal "Southern Knights" považuju za podivný, rytíř s korouhví CSA mi nesedí, ale obal Twenty je slátanina na úrovni malůvek na kolotočích. V německém SPV mají holt takový vkus. P.S. Stříbrný orel je Twenty nadšen!

/P.H./

GOOSE CREEK SYMPHONY - The Goose Is Loose

Winter Harvest Entertainment 1996

Nedá se napsat nic jinýho, než, že tento tácek, který přivezl Satan na ROHO, byla skoro nejhranější muzika, která se letos na Kongresu hrála. Až to některým kamarádům bigbítovější náтуры vadilo.

Ani nové Twenty od L.S. nedunělo z decibelovny tak často jak tato parta strejců z Tennessee.

Těžko říct, co tato Symfonie od husího potoka vlastně hraje, chvíli je to rock, který se mění v country, aby z toho v zápětí byl skoro jazz. Ale zní to velice jako jih. Soudě podle zmínek na obalu, je to styl Hillbilly, tedy dupárna na mlatě někde v západákově, ale dýchá z toho pohoda a jak říká Mňaugliš, je to návrat ke kořenům. Hodně je tam cítit inspirace od Charlieho Danielse, ale třeba taková Plans Of The Lords zní ke konci jako hudba L.S. včetně slajdových meziher a neztrácí se ani joplinovská Mercedes Benz. Ve všem housličky, které přecházejí v kytarové sólo, někdy skoro nepozorovaně vystřídané saxíkem.

Nic jiného jsem od této party neslyšel, ale Ztracenou husu můžu doporučit.

/M.J./

Doporučená domácí četba.

Josef Škvorecký - Nevěsta z Texasu

Naše vojsko, 1993

Příběh českých vystěhovalců bojujících v armádě Unie (...bohužel...) během občanské války. Jádrem příběhu je vypůjčeno z povídky Josefa Buñaty "Shledání na půdě texaské", otištěné v "Amerikánu, národním kalendáři". Čeští vojáci, s výjimkou jednoho, skutečně žili a v občanské válce bojovali, rovněž i většina civilistů jsou skuteční lidé. Zápletky a válečné události jsou zpracovány podle historických pramenů.

"Na papíře to pořád vypadalo jako možnost, sice slabá, ale možnost. Po vysokém čele proudily Ambrosovi čůrky potu, jako by neseděl v mém salóně, ale stál na druhém břehu řeky před Fredericksburgem a dalekohledem sledoval tanec smrti pod Marye's Heights"

"Pod dekami u vyhaslého ohně se probouzeli Kilovi kavaleristé, upoutaní koně se točili v panice. Na odvrácené straně domu sekal někdo šavlí do dveří, v poschodí se otevřelo okno. Kolem plotu přejela v měsíčním světle skupina jezdců s praporem, na něm hvězdy v úhlopříčném kříži."

"Kolem půlnoci začalo pršet. Bitva se utišila. Chvilími, když ustalo šumění deště, zaslechl seržant v nočním tichu vrzání náprav. Ve tmě, v rebelském týlu, jela vozba. Generál měl pravdu. Johnston využívá tmy. Stahuje se po mostě přes Mill Creek. Je po válce."

John Ehle - Čas bubnů

John Ehle - Time of drums, Harper & Row, New York 1970

Mladá Fronta 1974

Prosinec 1862, severní Virginie. Tady začíná příběh plukovníka konfederace Owena Wrighta. Je krátce po bitvě u Fredericksburgu a rebelské armády dosud nepoznaly porážku ve velké bitvě. Přežívá nálada po vítězstvích u Manassasu (Bull Run), Shilohu nebo Richmondu, kde armáda Unie opouštěla bitevní pole poražena sotva poloviční armádou konfederace. Knihou prostupují scény z šarvátek, ze života ve vojenském táboře, z verbířských výprav do krajů nezasažených válkou. Hlavní hrdina je přítomen smrti generála Stonewalla Jacksona v Divočině u Chancellorsville a před bitvou u Gettysburgu povýšen na generála v divizi generála Hetha. Gettysburg je zde vylíčen v celé krutosti této bitvy a pro hlavního hrdinu tu těžkým zraněním končí válka.

... "Pak jsme dojeli do Manassasu ve Virginii, a tam přijížděly kočáry z Richmondu a odjinud, lidé se přicházeli podívat, jak porazíme Yankeeje, a na druhém břehu řeky Bull Run bylo vidět Yankeejskou armádu, stály tam vyhlídkové vlaky a kočáry z Washingtonu plné kongresmanů a žen, všichni čekali, že uvidí, jak Yankeeje porazí rebely; ani jedna strana pořádně nevěděla, co dělat s děly a prapory."

... "Oni vyhráli ráno a my jsme vyhráli odpoledne," řekl jsem, "a oni utkali na všechny strany. Ovšem to ale nebyla armáda, nebyli vůbec vycvičení. My jsme tenkrát mohli váhnout do Washingtonu, kdybychom chtěli něco, co patří Yankeeům, místo toho, abychom se jen bránili."

... Vzdálené granáty chvilkovými záblesky osvětlovaly oblohu, a tak jsem příliš dobře neviděl, ale zraněný hovořil, mumlal molitbu, a já jsem poznal, kdo to je. Jeden z velkých generálů neporazitelné armády, hrdina dvou proslavených roků vítězství, teď bezmocný, padlý.

... Z lesa přišel generál Hill: "Snažil jsem se aby vojáci přestali střílet," řekl a poklekl vedle Jacksona.

Objevil se generál Lee na svém šedém koni. Byli s ním generálové Longstreet a Pickett. Nyní vzduchem létalo všechno, co dělostřelci znali, a toady byli velcí důstojníci, na koních tak nápadní. Moji vojáci na ně řvali, zděšení tím, že je tu vidí, a Lee v odpověď na to sráhal klobouk a mával jím v mraku hořící síry, v záblescích ohně.

Michal

Look Back

Co už bylo jednou napsáno

č.7, 05/92

-Mňauglišovu jazykovou školu navštívil občan U.S.A. a kroutil hlavou nad vlajkou C.S.A. na stěně, v U.S.A. jsou prý již dávno s tímto problémem vyrovnáni. Kdo tam sakra teda ty vlajky furt vytahuje?

-Pan místopresident odlehčuje játrům ostropestřcem a v pátek po kongresu zabíjí prase. Slíbil, že tentokrát si z tohoto zvířete v žádném případě nevezme vzor.

-Druhorozený, skoro dvouapůlletý malý president se při usednutí do auta domáhá "pustyt izany ynyrd kynyrd alabama". Paní presidentová jen kroutí hlavou.

-Historie bubeníků Rotoru v uplynulém roce

- květen 91 - vyhazují Štěpánka kvůli chlástu a berou Balcara

- prosinec 91 - vyhazují Balcara kvůli chlástu a berou Štěpánka

č.8, 12/92-01/93

- "Maminko, našel jsem si nové kamarády" Tomáš Hellmich

-Nejdelší tuzemskou cestu vážil Tomáš z Liberce, z ciziny ale Igor přicestoval z Palo Alta, CA, U.S.A.

-Jak dopadl Velký Kongres, volba prezidenta a tak?

1st president of C.S.A. = Jefferson Davis

2nd - " - = Pavel Hartl

3rd - " - = ?

Aby se to mohlo vrazit dětem do dějepisu. Zen

č.9, 02/93

- "Jižan", to byl v otrokářské Americe pojem, Yankee byl obyčejný severan ze státu Illinois nebo z Ohia, ale "jižní gentleman", to byl majitel plantáží, skoro něco jako evropský šlechtic, vždy připraven se bit, výborný jezdec a muž ovládající střelné zbraně.

Svoboda 30. 01. 1993, V. Fischer k seriálu Sever a Jih

č.12, 11/94

-To se muselo zažít, nebo alespoň vidět na videu. A nebo odtrpět, ještě v úterý mi bylo blbě ... Chalupa byla uklizena až ve středu.

presidentovo hodnocení V.K. 1994

-Vy to pivo pijete jak na lékařský předpis - servírka

-Naše jednání jsou vždy plodná, i když mají hovno výsledky - místopresident

postřehy z jednání Rady

č.13, 06/95

-General Lee hraje už s holkama - maj dvě hadice v minisukních, který se vlnějí a dobře zpívají, to je teprve Jih! Pípa - zpěvák skupiny Kryptor

-... Dnem smutku a hanby každého řádného Jižana se stal 23.12. 1994, kdy zneuctěna a pošlapána zazněla naše slavná hymna v New Yorku v provedení finské pseudo-punkové kapely Leningradští kovbojové a za vydatné podpory neblaze proslulých ruských Alexandrovců ... Žádám Tě tímto Vážený presidente, aby jsi ihned vyzval skupinu ZZ TOP k natočení co nejbrutálnější verze Kalinky a skupinu Lynyrd Skynyrd zavázal k natočení bluesově-orgaistické cover verze písně Večery pod Moskvou.

Z otevřeného a velmi rozhořčeného dopisu Josefa Bruto Huslíka

č.14, 12/95

-Balcar někdy v létě vlezl na Moravě do vinných sklípků a od té doby ho nikdo neviděl. Zen o bubeníkovi kapely Rotor

-Rockový žurnalismus dělají lidé, kteří neumějí psát. Sestavují historky z rozhovorů s lidmi, kteří neumějí mluvit, aby pobavili lidi kteří neumějí číst. Citát Franka Zappy

-... Přiznejme barvu, mockrát jsme brblali na organizační zajištění a mouchy Kulatého akcí. Ale - on je dělal! Mnohdy na ně dost citelně doplácel, i Valmez ještě splácí. A to by se nám ostatním asi moc nechťelo. Pokud bude někdo tvrdit, že do toho nemám kecat, páč jsem už po příjezdu chodil po vrstevnici (jak to krásně zhodnotil Zen), věřte mu. Někteří ze spolku ztratili glanc, někteří i klobouk ...

President v hodnocení křtu CD Whiskey & Buráky

Lynyrd Skynyrd

The Rebel Report, Aug. 1997
Výběr ze srpnového zpravodaje fan klubu

Letní prázdniny Skynyrd - Volume 20

První krok turné "Twenty" Lynyrd Skynyrd, začal v New York City předvedením Good Morning America, v deštivém Central Parku, v hospodě On the Green. Kapela měla ve skutečnosti v plánu hrát části tří rozdílných skladeb, ale časné ranní počasí v New Yorku nespolupracovalo s producenty. Chlapci se spolu s obecnstvem přemístili do studia, několik bloků vzdáleného, aby provedli improvizovanou verzi Sweet Home Alabama a interview s hostiteli. Já jsem se mezitím musel vrátit do hotelu, odhlásit nás a připravit odjezd do překrásného Ft. Myers Beach na Floridě. Vzadu, v hotelovém bufetu, byla televize přepnutá na kanál ABC a k mému překvapení mé uši uslyšely verzi Sweet Home Alabama, kterou jsem zcela určitě nikdy předtím neslyšel. Pomyslel jsem si, že je to nějaká pirátská verze ze satelitní nabídky, ale nebylo tomu tak. Johnny začal od začátku písně, pak řekl zbytku kapely ať začne refrénem. Byla to pekelná sranda a každého to pořádně nakoplo. Jak jsem říkal, bylo to improvizované.

Příští týden jsme strávili ve Ft. Myers přípravou na turné. Byla to jen velmi krátká relaxace pro začátek turné, které způsobí mnohé emoce v kapele, ale i u fanoušků a rozdmýchá požár na jevištích od Jihu až po Severovýchod. Všichni jsme byli rozpumpováni.

První noc turné byla 10. června ve West Palm Beach na Floridě v amfiteátru Coral Sky. Zdejší obecnstvo bylo první, které mohlo sledovat a reagovat na společný zpěv Ronnieho a Johnyho v první skladbě Travelin' Man. Naše technika je tam na velmi vysoké úrovni a ač je již skoro zlom století, stále mě unáší to, kam až nás technika dostala. Tato speciální produkce sebou nese nejen klasickou skladbu z raných období Skynyrd, ale konečně i příležitost pro Johnyho, být na jevišti s bratrem, který jakoby vystoupil z minulosti. Společně s vystoupením Ronnieho ve skladbě Travelin' Man naše společnost CEO prostřednictvím Diddyho Squata a Craiga Reeda poskytuje osm nejskvělejších časových vstupů do skladeb, což hraje hlavní roli v poslední skladbě celé série. (Však víte o kterou jde). Craig je s kapelou skoro od jejich začátku a většinu z toho všeho dokumentoval na videu. Sledovali jsme to v autobusu na začátku turné a abych řekl pravdu, je velmi těžké dívat se na to, ačkoliv je to velmi zábavné. Lynyrd Skynyrd pilně vystupovali a dobře se bavili, ale nikdy neztratili smysl pro rodinu a místo odkud pocházejí. Craigovo video to vše ukazuje a ještě mnohé další. Jak turné pokračovalo směrem na sever, přes Atlantiku a Nashville, fanouškové přicházeli v zástupech, způsobovali dopravní zácpy na každé silnici, připraveni setkat se se Skynyrd a Paulem Rodgersem. Někteří se tam dostávali pozdě, ale nikdo neodešel nespokojen. Fanoušci nakoupili ve stáncích rekordní počet triček a ostatního propagačního materiálu, včetně nového CD "Twenty" a filmu "Freebird ... the Movie". Dobrý začátek dobrého turné.

Po několika vystoupeních jsme se opět nacházeli na pláži. Tentokrát na Myrtle Beach v Jižní Karolině. Správně na pobřeží Atlantického oceánu a s jedním dnem volna. Náš přítel Herman Fillingane nás vzal spolu s dalšími čtyřiceti čtyřmi turisty na výlet ven ze zátoky, na širý oceán. Moc dobře jsme se bavili a završili to bohatým jídlem a dobrou společností. Herman mi zavolał před pár měsíci a pověděl mi o House of Blues. Zajímalo ho, zda by tam šlo domluvit Lynyrd Skynyrd. Naštěstí jsme měli vystoupení v Columbus, Georgia, které se odřeklo, což nám poskytlo večer na to, abychom tam zajeli.

Na "NASCAR country" jedeme do Charlotte, Severní Karolína a setkáváme se s Johnem Boyem a Billy Jamem. Za těch pár let jsme se dost dobře spřátelili na tamních motoristických závodech a pokaždé, když zavítáme do Charlotte uskutečníme výlet bokem do "Hendrick Motorsports Shop", abychom navštívili Scotta a Judy Shriverovy. Pro ty z vás, kteří jste motoristickými fanoušky, tohle musíte v Charlotte navštívit a nezapomeňte na další, jako jsou "Richard Childress Racing", "Home of Dale Earnhardt" a naše přátele Melvina Barkhama a Chocolate Myerse, kteří jsou oba členy týmu č. 3. Jak jste jistě mohli uhodnout, jsme všichni fandové automobilových závodů série NASCAR a lidí, kteří je pořádají.

Po několika dalších vystoupeních na Jihu, cestujeme do New Yorku, na pár zasloužených a potřebných dní volna. První večer nás zastihl na Shea stadiónu, jek sledujeme vynikající hru Mets proti Braves (baseball, pozn.překl.). K našemu rozčarování Braves prohráli o jeden bod, po vynikajícím zápase. Toho večera jsme se dost spřátelili s několika členy NYPD, kteří poznali kapelu a šli s námi zadní branou. Obdarovali nás materiály od Mets a od NYPD a během večera o nás velmi pečovali. Příští večer byla řada na nás, všechny jsme je pozvali na naši šou na Jones Beach a nějaký čas potom s nimi strávili v hotelu. Musím říct - dobří přátelé. Pak jsme jeli do Hershey, Pensylvánie, na každoroční Lynyrd Skynyrd Festival, který pořádá Big Joe Chesney. nemohli jsme bohužel vystoupit na jeho vlastní párty a tak všech třicet nebo čtyřicet účastníků, skalních fandů, přivezl Big Joe na naše vystoupení. Když vešel, pekelně řádl a dobře se bavil. Zástupy lidí se setkaly před představením s kapelou a jsem si jist, že to bylo v tomto roce vyvrcholení našich koncertů. Přidalo to opravdu hodně k naší dobré náladě. A konečně i setkání s Big Joeovou partou, kteří byli na naší šou.

Když jsme se dostali do Lexingtonu, Kentucky, byli jsme překvapeni naším přítelem a členem fan-clubu Davidem Mantlem, synem "The Micka". Byl ze svého domova v Dallasu Harleyem na výletě s rodinou a náhodou pobýval ve stejném hotelu. Toho večera jsme jim zajistili lístky na sedadlech v první řadě a bylo to opravdu vidět, jak s ním hýbe každá písnička. David dokonale, jako dvojník, připomíná svého otce, Mickeyho Mantla, chlapecký idol Garryho Rossingtona. Tak si umíte představit, co to pro Garryho znamenalo.

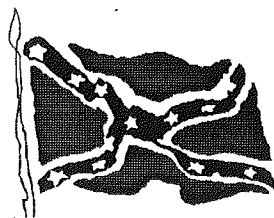
Skynyrd dokončili první část svého turné ve vynikající formě čtyřmi po sobě jdoucími koncerty v Tupelo, Missouri; Biloxi, Missouri; Birmingham, Alabama a Greenville, Jižní Karolína - ve městě, kde původní kapela hrála naposledy v roce 1977. byl to horký a prašný den a fanoušci přišli, aby tak dokončili svůj víkend 4. července (státní svátek U.S.A. pozn. překl.). Dokončili ho s Lynyrd Skynyrd a Paulem Rodgersem (Paul a jeho skupina si museli vystát spoustu trápení - čtvrtého ... představte si to!!). Paul má nejklassičtější hlas v rock n'rollu a je to šou, kterou byste všichni měli vidět. Tak to udělejte kvůli Skynyrd ... přijďte na to z parkoviště tak, abyste se dovnitř dostali trochu dřív a slyšeli Paula Rogerse a jeho fantastickou kapelu. My je tam posloucháme každý večer !!!

Na viděnou, všichni tam !

Paul Abraham (manažér L.S. pozn. překl.)

Výběr za zpravodaje Lynyrd Skynyrd Fan-Clubu
Překlad a výběr provedl

Mňaugliš

Lynyrd Skynyrd

Travelin' Man

(Ronnie Van Zant, Leon Wilkeson)

I was born a Travelin' Man
That's all I'll ever be
Movin' from town to town makes me so free
My father was a trucker for the years of twenty three
On the day I was born his blood was left to me

Travelin' Man, Travelin' Man, Travelin' Man
Oh that's what I am

Travelin' Man that's what I am
No woman puts a hold on me
See me once or maybe see me twice
That's all you'll ever see of me.
All you pretty women

Lord I hope you understand
Don't be a fool for love
It's the heart of a Travelin' Man

Travelin' Man, Travelin' Man, Travelin' Man
Oh that's what I am

Travelin' Man that's what I am
Guess I always be
Travelin' Man that's what I am
But at least I am free, yeah

Travelin' Man that's what I am
Lord, move as fast as sound
I have had many women none of them last
I am just a mover, movin' as fast as sound

Od narození jsem cest'ák
To jsem vždy byl
Když jedu z města do města, cítím se tak volný
Můj táta jezdil s náklad'ákem od třidvaceti
A v den kdy jsem se narodil jsem získal jeho krev

Cest'ák, cest'ák, cest'ák
Tak to jsem já

Cest'ák, to jsem já
A žádná ženská mě neudrží
Spatříte mě jednou, možná dvakrát
To je vše
Vy všechny krásné ženské

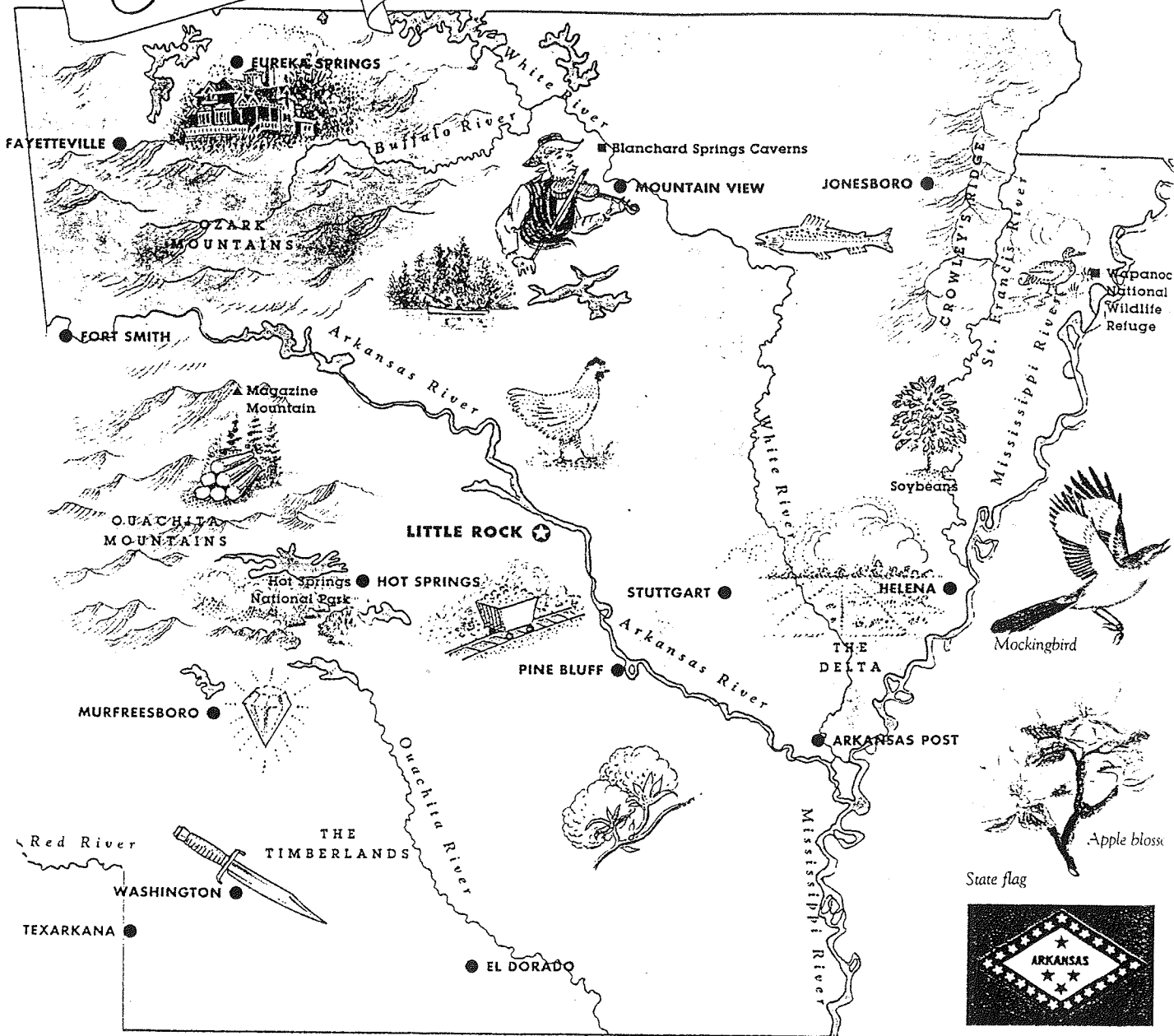
Bože doufám, že mi rozumíš
Že nebláznit pro lásku
Je vlastní srdci cest'áka

Cest'ák, cest'ák, cest'ák
Tak to jsem já

Cest'ák, to jsem já
A myslím, že navždy
Cest'ák to jsem já
Alespoň jsem volný

Cest'ák to jsem já
Bože, rychlý jako vítr
Ženskejch měl jsem spousty, žádnou poslední
Stále někam jedu, rychlý jako vítr

Arkansas

THE PEOPLE AND THE LAND

Population: 2,427,000

Area: 53,187 sq. mi.

Population per sq. mi.: 46

Capital and largest city:
Little Rock (pop. 201,000)

Major rivers: Arkansas,
Mississippi, Ouachita, Red,
St. Francis, White

Elevation: 55 ft. (Ouachita River) to 2,753 ft. (Magazine Mountain)

Leading industries: Chemicals, bauxite mining, petroleum and gas production, agriculture (broilers, rice, soybeans, cotton)

Bird: Mockingbird

Flower: Apple blossom

Tree: Pine

Motto: *Regnat Populus* (The People Rule)

Song: "Arkansas"

Origin of name: Derived from the name of a local Indian tribe, the Siouan Quapaw, meaning downstream people

Nicknames: Land of Opportunity, Natural State, Wonder State

INFORMATION

Arkansas Department of Parks and Tourism

1 Capitol Mall

Little Rock, AR 72201

Telephone: 501-682-7777

